ZEUL MÂNIEI

MOȘTENIREA ZEILOR
CARTEA A TREIA

RINA KENT

TRADUCERE DE **DORINA TĂTĂRAN**

DARK ROMANCE

LEDA BAZAAR

UNU

Cecily

E O GREȘEALĂ.

Cea mai gravă dintre toate.

Cea mai dezastruoasă dintre toate.

Poate chiar mortală.

Mă mișc în loc, transpirând pe sub mască. Tricoul și blugii mi se lipesc de pielea încinsă, până simt că nu mai suport.

Trag aer cu nesaț în plămânii înfometați, dar la fel de bine aș putea inhala și fum. Degetele mă mănâncă să-mi ating masca sau să-mi rearanjez peruca pentru că am senzația că îmi intră în pielea capului.

După ce mă gândesc mai bine, hotărăsc să nu o fac.

Probabil că locul e împânzit de camere de supraveghere, iar ultimul lucru pe care mi-l doresc este să le atrag atenția acestor oameni.

Mai ales că n-ar trebui să fiu aici. În spatele liniilor inamice.

Privirea îmi fuge discret în lateral în timp ce respir alternativ pe nas și pe gură.

Soarele la asfințit începe să coboare la orizont, împrăștiind un strop de portocaliu dincolo de norii cenușii.

O senzație stranie învăluie aerul dens și îmi pătrunde în oase. Nimeni în afară de mine nu pare să fie atent la coborârea ritualică a soarelui sau la pericolul ce plutește amenințător în aer.

De o parte și de alta a mea stau oameni care poartă măști albe identice, cu numere negre scrise pe frunte.

M-am aflat printre primii care au fost lăsați să intre în camera decăderii, iar numărul meu este 23. Stau în al doilea rând, care, la fel ca primul, are 20 de persoane.

Ba nu, *studenți*.

Sunt patru rânduri, iar al cincilea se umple treptat cu ceilalți participanți care au fost conduși în interiorul conacului gotic de niște bărbați voinici, îmbrăcați în costume negre și purtând măști de iepurași cu un aer grotesc.

Dungi roșii le străbat măștile în dreptul gurilor și încercuiesc găurile prin care li se văd ochii goi. Dar ce m-a făcut să mă crispez, în afară de dinții ascuțiți și murdari, a fost felul în care paznicul de la intrare mi-a verificat de două ori codul QR al invitației de pe telefon.

Eram sigură că avea să își dea seama că furasem invitația altcuiva și pătrunsesem într-un loc unde nu aveam ce căuta.

În ciuda perucii maro pe care o purtam ca să-mi acopăr ostentativul păr argintiu, a lentilelor de contact gri și a ochelarilor cu rame groase, nu eram sigură că voi trece neobservată.

Totuși, n-am scos o vorbă, de teamă să nu-mi trădez accentul britanic.

La urma urmei, King's U este o școală americană, iar noi, cei de la Royal Elite University, suntem ușor de remarcat în mulțime.

Mai ales într-una în care nu ar trebui să fim.

Cum ar fi inițierea asta.

Iepurașul m-a privit fix, cu siguranță mai mult decât pe ceilalți participanți, dar în cele din urmă mi-a pus o mască numerotată pe față și o brățară cu același număr la încheietură.

Înainte să mi se permită să intru, a trebuit să-mi las telefonul, cheile și ochelarii la prietenul lui iepuraș.

Iar acum aștept, împreună cu alte aproximativ 85 de persoane. De fapt, 86.

Știu, pentru că le-am numărat.

Asta fac atunci când nervii par gata să-mi sfâșie venele și să-mi verse sângele pe jos: număr.

De asemenea, studiez împrejurimile – privesc, analizez și caut o cale de ieșire.

Asta mă face să cred că am comis o greșeală.

Locul ăsta nu a fost prevăzut cu o cale de scăpare. Odată ce ai intrat, ești condamnat. Fizic. Mental.

Emoțional.

La urma urmei, conacul le aparține Păgânilor – unul dintre cele două cluburi faimoase de la King's U, un loc în care își dau mâna puterea și corupția, bogăția fără margini și mafia.

De fapt, majoritatea membrilor lui fac parte din mafia rusă sau au legături cu ea.

Toți studenții care au venit astăzi sunt în mare parte de la KU și par însetați de o fărâmă din puterea aceea. O licărire de monstruozitate.

Este un privilegiu să primești o invitație la inițierea Păgânilor, care are loc de două ori pe an, la începutul fiecărui semestru.

Șansele de a fi acceptat în club sunt de aproximativ unu la sută. Nu numai că aceste inițieri sunt brutale, dar membrii fondatori sunt și extrem de selectivi.

Pot spune cu siguranță că nu mă aflu aici pentru vreo medalie sau pentru o șansă reală de a intra în club. Oricum mă vor da afară în clipa în care vor afla cine sunt. Singurul meu scop este să obțin informații despre cum funcționează această organizație, cât de bine stă la capitolul securitate și să adun cât mai multe date despre membrii săi și despre proprietate.

Acum, probabilitatea să pot face asta fără să atrag atenția asupra mea este cam de cinci la sută, ceea ce reprezintă, recunosc, foarte puțin.

Doar că am o superputere.

Invizibilitatea.

Dacă vreau, pot să mă strecor neobservată în orice situație. Tot ce trebuie să fac este să rămân tăcută, să mă pierd în mulțime și să mă mișc discret.

Scârțâitul porții mă smulge din gândurile care nu-mi dau pace, anunțând sfârșitul procesului de intrare.

100 de studenți se aliniază în cinci rânduri ordonate. Unii sunt tăcuți, așa, ca mine; alții murmură și discută între ei. Mulți chiar glumesc, se împing cu coatele și își înghiontesc prietenii.

Cuvinte precum „nerăbdător", „abia aștept" și „în sfârșit" plutesc în aerul sumbru ca un cântec de leagăn denaturat, încărcate de o energie neliniștitoare.

Totul la locul acesta te trimite cu gândul la denaturare. În parte, deoarece conacul pe care Păgânii îl folosesc drept sediu este imens și vechi, are o atmosferă de catedrală și ar putea fi folosit pentru ritualuri satanice.

Se înalță impunător, cu trei etaje, aripi separate și două turnuri orientate spre est, care presupun că sunt folosite pentru supraveghere.

O atmosferă înfiorătoare plutește în interiorul și în jurul zidurilor lui, în concordanță cu reputația clubului.

Având în vedere faptul că este situat în afara campusului și, prin urmare, are mai mult teren decât căminele, conacul este imens și, cel mai important, izolat.

O pădure imensă înconjoară proprietatea, dar, din câte am auzit, totul este supravegheat și nimeni altcineva în afară de Păgâni sau cei pe care îi invită ei nu are acces aici.

Ușile duble cu mânere în formă de demon se deschid brusc, și nenumărați bărbați cu măști de iepurași se năpustesc afară, răspândind în jur valuri de teroare.

Nu se aude niciun cuvânt, dar combinația dintre pașii rapizi, siluetele diforme și numărul mare de oameni implicați este suficientă pentru a mă face să înghețe.

Ne înconjoară într-o ordine aproape ritualică, nearătând lumii decât măștile lor de Halloween. 35. Atâția sunt.

Și toți sunt uriași, voinici și, cu siguranță, bodyguarzi.

Pentru că, desigur, Păgânii au propriul serviciu de securitate. La urma urmei, vorbim despre niște prinți ai mafiei, cu imperii sângeroase la care se vor întoarce.

Părinții lor nu le-ar permite să meargă la universitate fără bodyguarzi care să le urmărească fiecare mișcare.

Pălăvrăgelile se opresc când ușile duble de la ultimul etaj se deschid și cinci persoane îmbrăcate în negru ies pe balcon.

Toate privirile se îndreaptă spre ele.

Nu există chip, respirație ori fărâmă de atenție care să nu fie îndreptate spre membrii de vază ai Păgânilor, care ne privesc de sus ca pe niște țărani.

Trăsăturile le sunt ascunse îndărătul unor măști fluorescente în stil *The Purge*, diferit colorate: roșu, alb, verde, galben și portocaliu. Întrucât se apropie amurgul, iar cerul este înnorat, așa cum se întâmplă de obicei în Anglia, culorile ies în evidență pe fundalul negru.

Într-un mod neplăcut.

Într-un mod înfiorător.

Într-un mod care ar face pe oricine să-și amintească măștile și culorile acelea dacă le-ar întâlni în beznă.

Tensiunea plutește în aer atunci când o voce distorsionată începe să vorbească:

— Felicitări pentru că ați ajuns în extrem de competitiva etapă de inițiere a Păgânilor! Sunteți elitele selectate, cele pe care liderii clubului le consideră demne să se alăture lumii lor de putere și conexiuni. Prețul pe care trebuie să-l plătiți pentru astfel de privilegii valorează mai mult decât banii, statutul sau numele. Motivul pentru care toată lumea poartă o mască este că, în ochii fondatorilor clubului, sunteți toți la fel. Prețul pentru a deveni Păgân este să vă încredințați viețile clubului. În sensul literal al cuvântului. Dacă nu sunteți dispuși să plătiți acest preț, vă rugăm să ieșiți pe ușa mică din stânga voastră! Odată ce ați plecat, veți pierde orice șansă de a vă alătura din nou nouă.

O ușă de lângă poarta mare se deschide și zece participanți ies cu capetele plecate.

Ceilalți 90 nu se mișcă din loc. La urma urmei, toți au venit aici cu promisiunea puterii și a unor poziții care le-ar aduce beneficii nu numai în viața universitară, ci și în viitorul de după aceasta.

Aș fi plecat și eu dacă nu aș fi făcut o promisiune, dar am făcut-o și trebuie să-mi țin cuvântul.

Vocea răsună din nou, cu siguranță de undeva de deasupra noastră.

— Felicitări încă o dată, doamnelor și domnilor! Acum vom începe inițierea.

Atenția mi se îndreaptă spre cei cinci din balcon – nemișcați, tăcuți și intimidanți, fără să miște un mușchi.

Adevărata putere nu înseamnă să strigi sau să dai ordine. Nu înseamnă să-ți flexezi mușchii sau să etalezi arme. Înseamnă să stai cu încredere deplină, ca acești tipi, și să știi că îi ai pe toți de aici la mâna ta.

Adevărata putere clocotește, iar energia ei aproape dă pe dinafară.

— Jocul din această seară se numește prădător și pradă. Veți fi vânați de membrii fondatori ai clubului. Vor fi 5 contra 90, așa că sunteți în avantaj. Dacă reușiți să ajungeți la marginea proprietății înainte să vă vâneze, veți deveni Păgâni. Dacă nu, veți fi eliminați și conduși afară. Membrii fondatori au dreptul să folosească orice metode disponibile ca să vă vâneze, inclusiv violența. Dacă arma lor vă atinge, veți fi eliminați automat. E posibil să fiți supuși vătămării corporale. Aveți voie să folosiți violența împotriva membrilor fondatori, dacă puteți. Singura regulă este să nu luați viața nimănui. Cel puțin, nu intenționat. Nu sunt permise întrebări și nu se acordă milă. Nu vrem persoane slabe în rândurile noastre.

Atenția tuturor, inclusiv a mea, se îndreaptă asupra armei fiecărui membru.

Degetele Măștii Roșii strâng o bâtă de baseball care îi stă nonșalant pe umăr.

Masca Verde ține un arc și are săgeți cu vârfuri de cauciuc într-o tolbă atârnată pe spate.

Masca Albă mângâie un lanț uriaș, înfășurat în jurul mâinilor ca un șarpe.

Mâna înmănușată a Măștii Portocalii se odihnește pe o crosă de golf sprijinită pe pământ.

Masca Galbenă nu are nicio armă, dar pumnii îi sunt încleștați.

Când au spus „violență”, au vorbit serios. Știam asta, de fapt m-am pregătit psihic pentru ea toată noaptea, dar realitatea este diferită de tot ce mi-am imaginat.

Sau am prevăzut.

— Aveți un avans de zece minute. Vă sugerez să fugiți. Ritualul de inițiere a început în mod oficial.

Dintr-odată, în jurul meu începe un târșâit de picioare. Apoi toată lumea o ia la fugă în direcții diferite.

Mă uit înapoi pentru ultima oară la Păgânii cu haine negre și măști fluorescente. Încă nu s-au clintit.

Aceștia privesc la participanții împrăștiați, fără să-și schimbe atitudinea. Nicio reacție. Nici măcar o sclipire de entuziasm.

Oamenii ăștia au fost învățați să rămână întotdeauna calmi, să aștepte momentul potrivit, dar și oportunitățile, și să nu-și arate niciodată nerăbdarea. Nici măcar atunci când, fără îndoială, pentru ei vânătoarea nu este altceva decât plăcere.

Cu siguranță nu este vorba despre acceptarea de noi membri sau despre supraviețuirea celui mai puternic. De-a lungul timpului, au existat nenumărate inițieri, majoritatea încheindu-se fără a adăuga niciun membru, și nimeni nu știe ceva despre participanții care au reușit să treacă inițierea.

Încerc să ghicesc fețele din spatele măștilor sau constituțiile, dar toate sunt identice – vorbim de oameni musculoși și înalți –, cu excepția Măștii Albe, care este puțin mai slab.

Totuși, este imposibil să-mi dau seama cine se află în spatele fiecăreia.

Sau să-l găsesc pe cel de care trebuie să mă feresc cu orice preț.

Nu, lasă asta!

Ar trebui să-i evit pe toți.

Sunt prădători, iar eu sunt pradă. Dacă ajung să fiu prinsă de vreunul dintre ei, dinții lor o să mă sfâșie.

Picioarele mele ezită o secundă în plus, o secundă pe care n-o am, o secundă pe care toți ceilalți o folosesc ca să fugă spre pădure.

Mă întorc și îi urmez.

Membrele îmi tremură la fiecare mișcare, dar promisiunea pe care am făcut-o îmi bate în piept cu intensitatea unei a doua inimi.

Studenții aleargă printre copacii uriași, nepăsători la aerul sumbru ce înconjoară domeniul și învăluie fiecare cotlon.

În lipsa soarelui și a luminii, copacii verzi par întunecați, amenințători și plini de vibrații diabolice și oculte.

Alegând să mă concentrez la misiune, o iau la fugă pentru a mă îndepărta cât mai mult posibil. Dau peste copaci pe care sunt instalate strategic mici camere și difuzoare menite să acopere întregul domeniu, dar îmi las capul în jos și alerg pe lângă ele, evitând să-i atrag atenția celui care urmărește înregistrările. Mă îndoiesc că membrii le-ar folosi ca să ne vâneze, dar ar putea s-o facă.

La urma urmei, nu există reguli care să o interzică în vânătoarea din această seară.

Mă strecor în spatele tufișurilor, urmărind un grup de studenți pe care i-am auzit mai devreme șușotind despre un fel de strategie.

În mod normal, aș pune cât mai multă distanță între mine și ceilalți, dar sunt aici pentru a observa cum funcționează acești monștri. Singura modalitate de a opri niște oameni dereglați este ca mai întâi să-i studiezi – să le intri pe sub piele și să le înțelegi modul de funcționare.

Numai așa vei putea să provoci ceva care să-i afecteze în vreun fel.

Apropo, nu eu sunt cea care va provoca așa ceva. Sunt prea slabă fizic pentru asta. Dar, datorită superputerii mele, am abilități perfecte de spionaj.

Grupul de trei nu observă că îi urmăresc din spatele tufișurilor unde m-am ascuns. Pantofii mei sunt silențioși, și orice zgomot pe care îl fac strecurându-mă printre copaci este sincronizat cu zgomotele pe care le scot ei.

Înaintăm un pic în pădure în timp ce ne deplasăm într-un ritm constant.

Tipii lucrează mai inteligent, nu mai puternic. În loc să fugă și să încerce să-i evite pe Păgâni, cei trei par să cunoască pădurea și folosesc acest avantaj ca să ajungă mai repede la linia de sosire.

— Numerele 74 și 18 au fost eliminate.

Tresar la auzul difuzorului și mă forțez să nu mă gândesc la felul *cum* au fost eliminați.

Cei trei pe care îi urmăresc – 5, 6 și 7 – nici măcar nu se opresc la anunț.

Probabil că pentru ei este o a doua șansă. Mulți dintre cei care au eșuat la inițierile anterioare pot fi invitați din nou la conacul Păgânilor dacă membrii consideră că merită o altă încercare.

Un motiv în plus pentru care aceștia sunt candidații perfecți.

Își fac loc printre crengile căzute și, cu toate că nu sunt atenți la camere, se strecoară cu abilitate printre ele.

Vocea din difuzor răsună din nou în jurul nostru, anunțând eliminarea altor numere, uneori în grupuri, alteori în perechi. De fiecare dată, tresar și alternez respirația pe nas și pe gură ca să rămân calmă.

Numărul 5, care este în față, se oprește, iar ceilalți îl urmează, cu pumnii încleștați pe lângă corp.

Printre crengi și frunze, disting sunetul unei crose de golf târâte pe pământ, înainte ca Masca Portocalie să-mi apară în câmpul vizual.

Rina Kent revine în atenția fanilor cu o incendiară poveste de dragoste în care doi foști dușmani, un prinț al mafiei și o pasionată de psihologie, sunt captivi într-un palpitant joc de-a șoarecele și pisica.

SUNT PRINSĂ ÎN LAȚUL DIAVOLULUI.

Ceea ce a început ca o greșeală nevinovată s-a transformat într-un adevărat iad.

În apărarea mea, nu am intenționat niciodată
să mă implic într-o relație cu un prinț al mafiei.

Însă el a reușit să îmi doboare toate zidurile de protecție.

M-a urmărit din umbre și mi-a răpit viața pe care o cunoșteam.

Jeremy Volkov poate părea fermecător, dar în el se ascunde un prădător adevărat.

Vrea să mă posede, să mă aibă, să mă păstreze pentru totdeauna.

Eu însă nu am de gând să rămân în lumea lui scăldată în sânge.

SAU CEL PUȚIN AȘA CRED.

„La fel ca majoritatea cărților
scrise de Rina Kent, și aceasta e
fierbinte, fierbinte, fierbinte!"

A Blonde's Eye View

EAN: 5948492841587
5 948492 841587
www.edituracorint.ro
LEDA BAZAAR

18+